

Löpelden

Nr: 3 1998

Interntidning för personalen inom Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare Lars-Erik Kroon

Järfälla special

Numret du nu håller i din hand är ämnat som överskriften antyder. Det skulle även kunna kallas för en sorts presentations special då två funktionsansvariga och två brandingengörare viker ut sig i både text och bild. Tanken att göra en tematidning och att börja med just Järfälla slog mig när jag insåg att den enda riktigt stora händelse i Järfällas historia jag kände till var att undertecknad blev mantalsskriven där 1995. Då tänkte jag att om jag vet så lite kanske andra vet ännu mindre för hur många vet att jag bor i Järfälla ?

Presentationerna talar för sig själva och om övriga innehållet finns inget att nämna. Slutligen en stilla förhoppning om att mina ord är färre i denna tidning än i den förra och ännu färre i nästa.

Järfälla stationen invigd 1962

Historik

Järfälla är förhållande vis en ganska ung kommun. I mitten av 1950-talet fanns det bara ca 7000 invånare här. Den största orten vid denna tid var Kallhäll, där också industrin genom Svenska maskinverken var betydande. Även brandkåren var störst i Kallhäll. Förutom brandavdelning i Bolinderbyn fanns det dessutom en brandstyrka vid maskinverken. Mot slutet av 1950-talet började kommunen att växa för att kunna ta emot den planerade urbaniseringen som pågick i Sverige.

Enligt planerna skulle Järfälla bli en av StorStockholms större kommuner. Med över 70 000 invånare. Stora bostadsområden planerades på Söderhöjden, Viksjö och i Kallhäll. Samtliga områden förverkligades också och går nu under namnet "million programmet" för bostads bebyggelse. Kommunens brandkår var under 1950-talet organiserade till 4 avdelningar. Vardera placerade i kommundelarna Barkarby, Skälby, Jakobsberg och Kallhäll (2 st). Bara Viksjö saknade egen brandavdelning. Dock var beredskapen god med 2000 liter vattentunna på Viksjö gård, som vid denna tid, förutom några småtorp runt

Görvelns gård var den enda bebyggelsen här.

I takt med kommunens utbyggnad kom också kraven på att brandkåren skulle organisera sig för att möta utvecklingen.

Även vid denna tidpunkt saknades det pengar i kommunens kassa. Man ansåg att bildandet av en yrkeskår skulle bli alltför dyrt. Till sist tillskrev länsbrandinspektören kommunen om "att snarast vidtaga åtgärder för upprättande av yrkeskår vid brandkåren". 1959 fattade kommunfullmäktige beslut att anställa personal. I och med detta beslut så insåg man också att den endast 10 år gamla brandstationen

var alldeles för liten. Så man blev även tvingad att besluta om byggandet av ny brandstation. Man kan lätt förstå att politikerna hade beslutsvanda när brandkårens budget skulle öka med 130 % på 1 år. Och efter en rekordsnabb byggtid stod nuvarande brandstation färdig 1962.

(Forts. på sidan 4)

Grupp 1: Ulf Svensson (Grupp 3), Ronnie Ramberg, Sören Forsman, Lars Hagman, Ulf Tholén, Göran Sköld, Lars Berglund, L-G Carlsson, Lars Kastlander
Saknas: Sverker Lindström, Lennart Hankvist

Lars-Erik Kroon, 125
UV2

Löpelden nr 3 -98

Min syn på brandmannautbildningen.

Ett tecken på en bra utbildning är att den gynnar såväl verksamheten som den anställde.

Utbildningen måste också kunna stödja förändringar på både kort och lång sikt. I modern managementlitteratur brukar man peka på tre viktiga faktorer för framgång och överlevnad inom näringslivet:

- Andelen av personalen med någon form av högskoleutbildning
- Personalerfarenheten
- Personalens erfarenheter av andra verksamhetsområden

Jag anser att vi inom räddningstjänsten får låga poäng på i synnerhet de två första kriterierna och att dagens brandmannautbildning inte heller uppfyller ovan redovisade krav.

Vad är det då för förändringar som behövs för framtiden? Svenska kommunförbundet är kritiska till dagens utbildningssystem främst beroende på Räddningsverkets monopolställning. Räddningsverket å sin sida arbetar med att förändra brandmannautbildningen inom ramen för nuvarande system genom utvecklingen av Utbildning 2000.

När det gäller Räddningsverket är jag mest kritisk till att det saknas visioner kring hur morgondagens brandmannas jobb kommer att se ut och i ännu mindre utsträckning hur morgondagens arbetsmarknad kommer att se ut. Utgångspunkten verkar fortfarande vara att få anställning i någon brandkår i unga år och i princip arbeta på samma ställe fram till pension. Jag tror inte att det framtida arbetslivet kommer att se ut på det sättet och det gäller naturligtvis också för brandmännen.

Jag grundar mitt påstående på bland annat på konflikten mellan stigande ålder och de mycket strikta fyskraven för den uttryckande personalen. Det innebär att flera löper risken att inte klara sitt jobb med ett allt större behov av att hitta nya uppgifter som följd. Eftersom den uttryckande verksamheten utgör mer 80% av den totala verksamheten är det svårt att få fram nya och meningsfulla uppgifter. Jag tycker att det är rimligt att man tar hänsyn till detta redan vid anställningen. För många måste brandmannayrket ses som ett yrke som man ägnar sig åt under en period av sitt liv för att därefter gå vidare till andra uppgifter. Jag anser att det kommer att ställa helt andra krav på brandmannautbildningen.

För det första tycker jag att utformningen av brandmannautbildningen ska likställas med det svenska utbildningsväsendet i övrigt. Det innebär att var och en skaffar sig en lämplig gymnasieutbildning. Vår för inte starta gymnasieskolor med inriktning på skydd och säkerhet, som sedan kan ge behörighet för vidareutbildning till brandman, polis, tullare, kustbevakare, väktare mm. Utbildningen till de olika yrkena kommer säkert att arrangeras på olika sätt beroende på resp bransch förutsättningar.

För det andra tycker jag att brandmännens fortbildning och kompetensutveckling måste få en delvis annan inriktning. Insatserna måste ha som mål att både utveckla brandmannen inom yrket, men också förbereda honom för ett eventuellt kommande byte av yrkeskarriär. Planering måste ske på lång sikt

och i nära samarbete mellan den anställde och arbetsgivaren. Klart uttryckt innebär det att en del av brandmannens fortbildning måste ha som mål att öka hans möjligheter på en arbetsmarknad utanför räddningstjänsten.

UH

Löpelden expanderar

I och med att tidningens upplaga bara ökar och ökar och att vi i skrivande stund kan kalla oss den klart största tidningen inom Brandkåren Attunda så kommer tidningen i fortsättningen att tryckas. Du märker det främst på att papperet är bättre och att folk ser ut som de skall (på bild). Jag kan i fortsättningen basta i bastun i stället för i kopiatorummet.

Den andra nyheten är att din tidning är märkt med ditt namn och är därför att betrakta som personlig med allt vad det innebär.

Det är också bestämt att tidningen skall utkomma 5 gånger per år med början 1999. Detta år blir det dock "bara" 4 nummer, varav det sista landar på just din station i samband med julstöket.

Absoluta deadline för denna tidning är satt till **sista november**.

Bidrag kan sändas till mig i brev, internkuvert eller e-post, adressen är:

Zappa@stockholm.mail.telia.com

Redaktör Kroon
125 U-V 2

Innehåll:

Sid 1 Inledning, Grp 1, P-O bör
Sid 2 Presentationer
Sid 3 Ledningssidan
Sid 4 jar historien om Järfälla
Sid 5 Intervju Anderman m.m
Sid 6 Presentationer
Sid 7 Sportsidan
Sid 8 som slutar här, grp 2, 3, 4

Hej!

Jag heter Lars Kastlander och har initialerna KD. Jag började kampen mot den röda hansen en Vårvinterdag 1967 och har varit Järfälla troget under den tiden med undantag för pappaledigt tre gånger. Jag arbetade som brandman till 1981 och som förman till 1989. Nu arbetar jag som mästare med skiftansvar för grupp 1 JÄ. Mina arbetsuppgifter har jag haft inom andningsskyddet under många år och under några år lagt kraften på övrig utrustning, har dessutom varit skyddsombud i 18 år.

F.o.m. 1/9-98 har jag funktionsansvar för materiel och andningsskydd inom Attunda, vilket innebär brand, räddning, andningsskydd, slang och sjukvårdsutrustning (tänkte förkorta det med BRASS). Var gränserna kommer att gå, kommer jag att klara ut med andra berörda under hösten.

Min tanke med funktionsansvaret är att försöka skapa ett nätverk mellan stationerna för att underlätta skötsel och drift samt inköp både på kort och lång sikt. En förutsättning med vårt arbete tror jag är att vi måste ha likartade rutiner både med skötsel, drift och vårt arbete på skadeplats. En viktig uppgift under hösten för mig är att få fram idéer och synpunkter på vad vi behöver för utrustning på de nya fordon som skall inköpas. Jag tar tacksamt emot era idéer och synpunkter. Glöm inte att det är ni som är *ketchupen* i det berömda ordspråket.

Med vänlig hälsning Lasse

Vem är då jag?

Jag är 42 år gift och har två grabbar 4 och 8 år gamla, bor i Källvesta norr om Stockholm.

Jag har jobbat på Järfälla sedan 1979, innan dess var jag ett år i Stockholm på DV. På fritiden blir det mest fotboll och ishockey där jag är lagledare och tränare på ungdomssidan.

I mitt funktionsansvar är det meningen att jag ska jobba med telefoner, mobiltelefoner, kommunikationsutrustning och till viss del Järfälla stationens larmdator. Mina tankar om det här är att vi ska ha ett enhetligt system över hela Attunda både när det gäller telefoni och radiokommunikation, men för att vi ska nå dit så behöver jag hjälp av er, finns det någon som är intresserad eller tycker att det låter roligt att jobba med dessa saker kan ni hör av er till mig. Ni kan nå mej på station 58029016 eller mobil 070-5162432.

Hej mitt namn är Bengt Broklint och jag arbetar på Järfälla stationen i grupp 2, för närvarande går jag som tillförordnad förman. Från och med den 1/9 har jag fått funktionsansvaret för radio och kommunikation inom Attunda vilket jag kommer att ha på 50% av min arbetstid.

Med vänliga hälsningar
Bengt Broklint

(Forts. från sidan 1)

Från denna tid finns Anders Bide och Lennart Kling och kvar i tjänst. De kan berätta många historier om uppbyggnaden av Järfälla brandkår. I samband med att bostäderna byggdes och folk flyttade till kommunen kom också krav på flera arbetstillfällen i Järfälla.

Philips, IBM och Kodak byggde sina stora industrier på 60-talet. Grunden för denna typ av industriverksamhet kom ifrån den redan tidigare uppbyggda industrien Standard Radio, som har haft en stor påverkan på uppbyggnaden av vårt "high tech" område.

Denna verksamhet har varit en grund för ytterligare industri etableringar i kommunen. Och så sent som 1997 flyttade Pacesetter AB ut till Järfälla med sin verksamhet.

Därför ser vi idag en relativt stor industri etablering i Järfälla jämfört med våra grannkommuner. Och det är framför allt i Veddesta industri område som arbetsplatserna finns.

På senare år har också handeln fått ett stort uppsving i Järfälla.

Möbeljätten IKEA med EL-giganten, Bauhaus och det nya Outlett center som grannar har skapat ett enormt handelsområde som är vida känt i Sverige. Tillsammans med Jakobsbergs galleria och Veddesta center finns här flera mycket intressanta objekt ur brand och säkerhets-synpunkt.

Arbetsplatserna fortsätter att öka i kommunen. ICA-handel kommer snart att sätta spaden i jorden för sin nya jätte anläggning på ca 10 000 kvm alldeles bredvid Arla mejeriet. Och just idag fick vi ritningar på en 100%-ig utökning av Outlett.

All denna företagsetablering har satt sina spår på arbetet vid Brandkåren. Det har skapats en kultur hos oss att arbeta tillsammans med företagen. Vi har ofta varit med redan ifrån förprojektering och ända fram till produktionstart. Och då brukar vårt engagemang verkligen starta, eftersom all personal både företagets och vår egen personal behöver utbildning.

Den stora industri etableringen skapade också ett behov av samverkan mellan brandkårer. Vi insåg redan på tidigt 70-tal att vi inte skulle klara några större indusribränder med vår

egen brandstyrka. Och då tro att våra politiker skulle ge oss mer pengar för att utöka verksamheten kunde vi glömma. Framförallt då det fanns 3 st brandstationer inom 10-15 minuter.

Avtal tecknades med Stockholm brandkår och den första samverkan med Upplands-Bro startade redan 1963.

Avtalet med Stockholm gällde yttre och inre ledning samt extra resurstilldelning. Avtalet byggdes på allt eftersom förutsättningarna ändrades. 1972-1980 utförde Järfälla alla utryckningar i Husby, Akalla och Kista.

Och just detta år uppgick folkmängden i vårt släckningsområde till 92 590 invånare.

Brandstyrkans storlek var under denna tid från 1960, 1+5. Dock fanns deltidsguppen kvar i Kallhäll som en extra reserv.

1980 beslutade kommunen att avveckla deltidskåren i Kallhäll och då ökade vaktstyrkans storlek på Järfälla stationen till 1+7.

I början av 1980-talet hände flera saker som har påverkat och kanske 25 år senare kommer att påverka oss. Förutom att vaktstyrkan ökades med 2 man, delade vi upp ambulansverksamheten på särskild grupp, efter att brandmän kört ambulans sedan 1951. Den första kvinnan i utryckningstjänst anställdes. Skiftpersonalens arbetstid ändrades till 42 tim/vecka i delat dygn.

Brandkårens larmcentral övertogs av LAC-AB. Brandkårens första omorganisation genomfördes. Första anlagda branden i kvarnen inträffade 1980.

Järfällas struktur är påtaglig

med de 4 kommunalerna Stäket / Kallhäll, Jakobsberg, Viksjö och Barkarby / Skälby. Detta ser man

blå genom att kommunalerna har egna idrottsföreningar som förenar områdena. Återgången till att kommunalerna också har egen brandstyrka som på 50-talet är nog en utopi, om man inte kan se nya lösningar.

Verksamheten i Järfälla kommun har från 1980-talet präglats av ekonomiska och politiska förändringar. 40 miljoner kronor saknades helt plötsligt i kommunens kassa i början av 80-talet. Den politiska majoriteten åkte ut med "huvudet före". Nästa majoritet satt bara en period sedan de försökte genomföra kommunal reformen.

Så här har det pågått under lång tid. För brandkåren har detta fått vissa effekter eftersom stabiliteten i den politiska nämnd som hanterat räddningstjänst frågor har varit svag.

Järfälla drabbades av ett antal större bränder på 70 och 80-talet. Flera vindbränder, skolor och daghem ödelades av anlagd brand.

Detta tillsammans med en krympande ekonomi skapade ett behov av samverkan med andra brandkårer. Rädd Sam Norr, sammanslagning med Upplands-Bro och avtal med Stockholm brandkår blev resultatet av denna samverkan. Och som verkligen har prövats vid tillfällen som branden i Bro centrum, Björkebyskolan och Kvarnskolan.

Vad kommer att hända i Järfälla inom den närmast framtiden och hur ser säkerheten ut i kommunen?

	JÄRFÄLLA KOMMUN		
	1995	1996	1997
Brand i byggnad	48	44	58
Brand ej i byggnad	95	90	99
Automatalarm, ej brand	111	110	124
Trafikolycka	48	16	28
Förmodad brand-räddn/undersök	70	68	83
Utsläpp farligt ämne	20	11	9
Annan räddningstjänst	18	6	13
Vattenskada	7	9	7
Falskt larm	11	3	4
Drunkning	2	1	5
Stormskador	2	0	5
Ras	1	0	0
Djurräddning	9	3	4
Annat uppdrag, ej räddningstjänst	25	36	41

Den mest påtagliga förändringen just nu. Är bygget av järnvägen mellan

(Forts. på sidan 8)

Kort intervju med LS, Lars Anderman, kommunsamordnare Järfälla grupp 4.

"- Ett mål för kommunsamordnarna är att om ett år ha avskaffat sig själva. Då ska organisationen vara självgående." Om detta berättar kommunsamordnarna just nu då de reser runt till alla skift och arbetsgrupper. Lars fortsätter: "- Har börjat lära mig att inte hamna i mitten. Det blir en ny erfarenhet att jobba mot att inte längre behövas. Vanligt är ju annars att man bygger upp rutiner kring sin egen person eller grupp men detta är nytt." Lars berättar vidare att det ska ske genom att beslut, ansvar och befogenheter flyttas ut. Framför sig ser Lars en ettårig "resa" med tre andra människor där de kommer att lära av och till varandra. Efter en bra teambuilding så ser de alla kommunsamordnarna, enligt Lars, som att det blir riktigt givande år.

4 frågor till Anders Bide som arbetat inom Järfälla yrkesbrandkår sedan starten 1960.

Det har väl hänt en del med arbetstiden ?

Jo det kan man väl säga. Första halvåret jobbade vi 92,2 tim/vecka innan vi landade på 84 t för att via 78,5 landa på 72 timmar 1967. Då jobbade vi alltså vartannat dygn utom varannan helg då vi gjorde 2. Först 1972 vart det 3 skift och 56 t/v. 1981 var vi nere på 42 timmar/vecka.

Då har väl livet på stationen också ändrats ?

Det var nog mer familjärt då när vi jobbade så mycket, det hände ofta att familjerna hälsade på och alla ställde upp mangrant på exempelvis idrottslagen. Du kan också ta med att vi hade en enorm respekt för överheten. Det var nästan så man åkte upp i givakt när brandchefen kom runt hörnet och uppställning hade vi i vagnhallen.

Vad har hänt med tekniken ?

Den första släckbilen hade en tank på 600 liter men det var inte så lite om man vet att vi bara hade 750 lite luft med oss in vid rökdykning. Man kunde också gå in med en friskluftslang men det vet jag inte om någon gjorde. Vi hade inte heller så gott om radioapparater som i dag, den enda bil som hade radio var 601 och

Hur ser Du på att vara i Järfälla efter alla år i Sollentuna? "- Ja, eftersom jag delvis ska jobba med Järfälla som bas, kommer jag att få lära känna många "nya" arbetskamrater. Jag säger delvis därför jag ska ju också arbeta inåt med 4 skiftlagen på alla stationerna." "Att få byta kommun känns stimulerande och efter ett antal år i Sollentuna och Väsby lär man ett stuk eller med andra ord ett sättet att förhålla sig. Jag tänker på rutinerna på brandstationen men också förhållningssättet i Järfälla kommunalhus. Jag vet redan att Järfälla har ett annat sätt att arbeta med annorlunda förhållningssätt till varandra än vad jag är van vid."

På frågan om vad Lars ser som sin viktigaste uppgift får jag svaret "- Jag ser som en viktig uppgift att bygga ett slags nätverk mellan kommun och brandkår med ett krav att jag inte ska behöva vara med OCH att fler blir delaktiga i det nätverket."

Här skulle en bild på Anders Bide, som även är funktionsansvarig för beklädnad, suttit mumma. Men tryckresultatet skulle inte gjort honom rättvisa varför han får sökas i grupp 2 s lagbild på sid 8.

styrkan hade 2 bärbara. Vi rökdök utan både radio och rökdykledare. Den största arbetsbesparingen kom när vi fick motorsågar. Det var en otrolig skillnad vid håltagning i golv när vi kunde lägga golvsågen på hyllan.

Vid trafikolyckor åkte vi ut med kofot och spett och det smällde rejält på ex. Enköpingsvägen där det var fri fart. Det var inga roliga olyckor.

Men ni fick väl hjälp av ambulansen ?

Inte direkt. Ambulansen bemannades av rökdykarna så det var antingen ambulans eller brand. 1960 var vi 3 man i styrkan och bemannade både brand, ambulans och televakten. Var ambulansen ute fick deltidare bemanna 601 och tvärt om. Det där ambulansåkandet var tråkigt och det var en befrielse när det försvann. Befäl slapp ambulanstjänst och det var en anledning till att söka befälstjänst.

Vilken roll har Du i ledningen? "- Jag ser ingen särskild roll för mig utan att vi kompletterar varandra." Och på frågan om det blir några nyheter mer än vad som redan sagts så svarar Lars: "Ja, ett krav jag har på mig själv blir att jobba på att hålla överenskomna tider, både på jobbet och privat samt att jag måste lära mig att säga nej!"

Sista frågan till Lars blev om han vill säga något till alla andra innan vi slutar intervjuen? Lars svarar självklart "-NEJ!"

För Löpelden, mitt i verkligheten, Bosse Biguet.

RAPPORT FRÅN FUNKTIONANSVAR FYSKRAV/TESTER;

Nu har Ni utsett fysansvariga i respektive skift i Brandkåren Attunda !!

Den fysansvariges uppgift blir i huvudsak att se till att skiftet sköter fysträningen efter uppsatta mål och riktlinjer. Med sin medverkan i "fysstaben" blir den fysansvarige även en viktig länk i kedjan som ska verka för utvecklingen inom fysträningen i Brandkåren Attunda.

OCH DOM UTVALDA ÄR:

Grupp 1 Lars-Göran Carlsson
Rikard Björö
Tony Herman

Grupp 2 Lars Ekstedt
Hans L Andersson
Göran Göransson

Grupp 3 Mikael Lövhölm
Joakim Hallin
Ilkka Tiainen

Grupp 4 Lars-Åke Buvall
Jan Bohlin
Kai Roswall

U-B Lars-Göran Nystedt

"bättre att värma upp under ledning av någon från "staben" än att bli sjukskriven för en sträckning i vaden"

G G

Minna Svensson

Jag föddes 1972 och uppväxten i Malmö var lugn och stilla med typiskt tjejtaktiga intressen som balett och hästar. Kvar i Malmö har jag mina föräldrar och en storasyster med egen familj.

I sista ring på gymnasiet hörde jag talas om att det fanns något som hette Brandingenjör. Det är faktiskt Lars Anderman som är den indirekta orsaken, hans syster och en kamrat till mig kände varandra och när min kompis berättade att han träffat en som var Brandingenjör och att det var gör-

bra, då blev jag nyfiken och började höra mig för om yrket. Alla jag pratade med var nöjda med sitt yrkesval så jag sökte in till BI-linjen på Lunds Tekniska Högskola och började där direkt efter gymnasiet 1991.

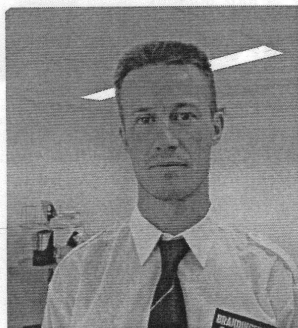
I och med att jag började läsa i Lund flyttade jag också dit (det var för långt att pendla...25 km!). Studietiden var jobbig men underbart rolig! Jag ansvarade 1992 för fest- och pubverksamheten för BI-linjen (jag hann med studierna på avsedd tid trots familjens farhågor). Jag läste 2 ½ år i Lund på Tekniska Högskolan och 1 år i Revinge på räddningsskolan.

1995 började jag arbeta för Sigtuna Brandförsvaret på förebyggande avdelningen. Jag var ung och grön och gjorde alla möjliga misstag och skaffade mig mycket erfarenheter. Jag blev snabbt vän vid turbulens då brandchefen (C Melén) slutade efter ett par månader och min avdelningschef blev tf. Räddningschef. Min nya avdelnings-

chef blev Thomas Mattsson, som jag efter lite konflikter och missförstånd kom mycket väl överens med.

Så småningom bildades Sigtuna-Arlanda Räddningstjänst. Det verkade lovande men det är inte klart än. Hösten 1997 och en bit in i 1998 hjälpte jag till i Attunda med brandsyner i Upplands-Väsby. Visst såg och hörde jag era problem men jag såg också mycket bra folk och potential så jag sökte tjänst hos er som brandingenjör och började den 10 augusti.

Jag bor sedan 1995 i Märsta och lär mig nu att pendla (30 minuter dörr till dörr är OK). Jag trivs bra och det enda som ibland får mig att längta till Skåne är att familjen finns där och att våren kommer tidigare. De flesta av mina kompisar bor i Stockholm med omnejd och när det gäller tidsfördriv finns här inga problem. För mig är Stockholm fyllt med saker att upptäcka, det finns ju allt möjligt som har med nöje, kultur och natur att göra!

Folke Andersson

Vägen till Attunda har inte varit spikrak utan starten skedde i Järfälla 1981. Vi var en bunt nyanställda som på linjen i vagnhallen ställde upp som "brandmän i ambulanstjänst". Jag blev Järfälla och 961 trogen till 1991. Tio år på den "vita sidan" var nog så jag bestämde mig för att ta steget ut i det stora okända som heter

teknisk högskola med läge i Lund. Där utbildar och utvecklar man brandingenjörer. Målet var att klara av (överleva kan ibland vara ett bättre ord) 2,5 års pluggande där kompletterat med 1 år på Räddningsverkets skola i Revinge.

Efter examen ville jag börja arbeta som brandingenjör någonstans i eller runt Stockholm. Någonstans blev Länsstyrelsen i Stockholm och dess Beredskap och räddningsenhet.

Här samlade jag på mig en hel del erfarenhet från all räddningstjänst, det finns mer än brandkåren?!, som jag har stor nytta av nu när jag djupdyker ned i den kommunala räddningstjänsten.

Livet är inte bara arbete utan det som sker mellan 16 och 08 kan ibland kännas mera som ett **arbete**. Jag är 39 år och gift med Maria. Barnen är två till antalet, Olivia "treochetthalt" och Viktor drygt ett. De ser till att mamma

och pappas dag har lite liv och rörelse och bitvis det som alla barnfamiljer saknar allra mest, en lugn natts sömn!

Två barn med en aldrig sinande energi ställer krav på boendet. Lägenheten i Solna kändes för trång. Det tillsammans med låga räntor gjorde att vi i maj flyttade till Upplands-Väsby och Tetorpsvägen. Solna var en mellanlandning, jag är uppvuxen i Kungsängen. Där kan man fortfarande få en god middag hos föräldrarna när inspirationen hemma tryter.

Sport har alltid varit en del av mitt liv. Handboll och fotboll har jag "för länge sedan" spelat i organiserade former. Numera blir det mesta mera sporadiskt. Innebandy, löpning och golfrunder upptar den tid som blir över när familjen och huset fått sitt. Intresset för sport försvinner nog aldrig, det har en längre tid på Järfälla brandstation sett till.

Sportsidan!

Varje etablerad blaska med minsta uns av självaktning har naturligtvis sin egen sportsida. Förhoppningsvis så även Löpelden.

Jag har därför fått i uppdrag av chefsredaktören själv att skriva ner några inledande rader.

Tänkte börja med en presentation av Attundas idrottsförening, BAIF. Föreningens syfte är att bidra till att vi alla ska kunna ha skoj och lära känna varandra bättre mellan stationerna, förutom de rent sportsliga aspekterna på en fungerande verksamhet.

Varje station finns därför representerade i BAIF's styrelse. Jag själv, Erik Spjut, Upplands Väsby, Ulf Svensson, Järfälla, Rickard Björö, Sollentuna och Lars-Göran Nystedt, Upplands Bro. Ovan nämnda kan man alltså vända sig till om man har funderingar gällande idrotten.

Dessutom finns för varje sektion en ansvarig på varje station, och tanken är att dessa ska samköra anmälningar och dylikt.

På varje stations idrottsanslagstavla sitter det en komplett förteckning över BAIF's organisation. Saknas den någonstans så hör av er till mig.

På något av BAIF's första möten beslutades att föreningens färger ska vara svart och blått, något att tänka på vid anskaffning av tävlingsdräkter till sektionerna och inte att förglömma representationsoverallen...

För att få till en sportsida värd namnet krävs naturligtvis en insats av alla oss som är ute på idrottsarenorna, kan i vissa fall även gälla golfbanor, att skriva ner intressanta iakttagelser, bevingade uttryck, personliga reflektioner you name it. Känn dig manad!

Erik Spjut.

BAIF's möte angående World Police & Fire Games

Torsdagen den 1 oktober klockan 18.00 öppnades BAIF's World Police & Fire Games möte av undertecknad. Kallelsen hade lockat till sig inte mindre än 3 (tre!) stycken hängivna BAIFäre, förutom skiftet som tjänstgjorde och därmed var tvungna att närvara. Ingen kunde väl i sina vildaste fantasier ana att intresset för detta arrangemang skulle få så ofattbara proportioner...

Skämt åsido, så tror jag faktiskt att det verkliga intresset är lite större än så. Mötets tunga fråga var om BAIF hade några kronor kvar i kassan att avsätta för WP&FG, och i så fall hur många samt hur dessa på bästa sätt ska fördelas.

I dagsläget bedöms antalet presumtiva deltagare/ startande ligga någonstans mellan 30-40 stycken, inklusive fullt innebandylag (Björn Sundin, coach). Efter en minutiös granskning av BAIF's ekonomiska situation och ett beslut på mötet att satsa största delen av resurserna på detta stora evene-

mang, fastslogs att idrottsföreningens målsättning blir att i efterhand stå för grundanmälningssavgiften på 70 US \$. Med reservation för ofrånkomligt ohållbara situationer i samband med en eventuell övertrassering av BAIF's svårt tärda konto.

Detta betyder att om många fler än de vi känner till idag kommer på att man ska vara med så kan bidraget från BAIF komma att krympas, men som sagt målsättningen är att BAIF står för grundanmälningssavgiften.

Det kan kanske vara på sin plats att påpeka att var och en gör personligen sin anmälan. Blanketter finns för kopiering i anmälningsböckerna som ska finnas ute på stationerna. Tänk på att det är flera blanketter som ska fyllas i och skickas in.

En kopia på ert "sport entry" formulär eller anmälningsbekräftelse, skickas till kassör Håkan Bodmark, UV, så ökar ni chansen att få tillbaka era 70 \$.

Attundas ledning ställer sig positiv till World Police & Fire Games, eventuell support kommer att gå via idrottsföreningen. Ärendet ska diskuteras.

Erik Spjut, ordf. BAIF.

Napp & nytt!

På BAIF's möte den 1/10 klubbades uppstarten av fiskesektionen igenom, där vi har kroat på Olle "wobblern" Karlsson, UV, bakom flötet (= sektionsledare).

*Fiskesektion i BAIF
Jag har blivit tillfrågad att
starta en fiskesektion, och
vid nästa årsmöte kommer
den att vara en realitet.
Min målsättning är i varm
och kall fisketräff per år*

Med vänlig hälsning 137 OC

Grupp 2: Anders Olsson, Michael Karlsson, Roland Bernström, Lars Ekstedt, Kenneth Svensson, Anders Bide, Bengt Broklint, Sven-Gunnar Johannesson
Saknas: Jarmo Hokkanen

Grupp 3: Mikael Lövhölm, Leif Hellblom
Håkan Malm, Åke Ahlin, Bengt Petersson
Åke Jörbo, Bernt Carlsson, Ole Madsen
Saknas: Ulf Svensson

(Forts. från sidan 4)

Kallhäll och Kungsängen. Det är ett gigantiskt byggprojekt som skall genomföras parallellt med befintlig järnvägstrafik. När det gäller bostäder och industri byggen är det bara området mellan Barkarby och Akalla som är ledigt, samt områden inom flottiljområdet, bla vårt övningsfält. Dock dröjer det några år innan detta område börjar att bebyggas. Området runt IKEA kommer att förätas. Snart kommer vi att kunna äta hamburgare på vår 4:e hamburger restaurang. Outlett bygger också ut och fler står på tur att bygga i området.

Det var synd att vi inte köpte tomt

till den planerade "nya" brandstationen, där Bauhaus ligger. Då hade vi kunnat vara rika nu när efterfrågan på mark är stor. När vi studerar statistiken för uttryckningar

Grp 4: Jan Lindgren, Lennart Kling, Börje Hallberg
B-O Lindqvist, Ove Engelkrans, Stefan Ramström
Per Larnholt, Kjell Andersson Saknas: L-Å Buvall

vid Järfälla stationen finner vi att den vanligaste orsaken, precis som i övriga Sverige är automatlarm ej brand.

Vi finner också att trafikolyckor minskar påtagligt. Brand i byggnad är näst intill konstant om man inte drabbas av någon som anlägger brand med flit, vilket hände i Järfälla under 1997, då 2 ungdomar orsakade minst 7 anlagda bränder.

Studerar man statistiken vidare kan man finna att av 18 st bostadsbränder (brand inom bostadsutrymmet) startade 11 st i köket. Av dessa 11 bränder var orsaken kvarglömd spisplatta vid 8 tillfällen. Till detta skall man lägga ett antal torrkokningar som vi har varit ute på, men som registreras som tillbud. Bilden är ganska lik i alla kommuner. Och här finns det intressanta områden att studera och finna åtgärder mot en ändring.

Avslutningsvis vill jag belysa de idrottsliga framgångar Järfälla stationen åstadkom under sin "glansperiod" på 1970-talet. 1970 kom vi 3:a i SM fotbollen för brandkärer. 1972 vann vi StorStockholms cupen i hockey bockey och 1975 kom vi 2:a i SM fotbollen.

Under hela 80-talet försökte "juniorerna" att göra om dessa bedrifter, men tyvärr har deras brist på tålamod, taktik och bollkänsla satt stopp för dem. Men de har kämpat och har aldrig sett sig besegrade av oss "Gubbar".

Och det skall de ha all heder av. P-O